

HRVATSKI SABOR

1505

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

**O PROGLAŠENJU ZAKONA O RADNOM VREMENU, OBVEZNIM ODMORIMA MOBILNIH RADNIKA I UREĐAJIMA
ZA BILJEŽENJE U CESTOVNOM PROMETU**

Proglašavam Zakon o radnom vremenu, obveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za bilježenje u cestovnom prometu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 7. lipnja 2013. godine.

Klasa: 011-01/13-01/128

Urbroj: 71-05-03/1-13-2

Zagreb, 13. lipnja 2013.

Predsjednik

Republike Hrvatske

Ivo Josipović, v. r.

ZAKON

**O RADNOM VREMENU, OBVEZNIM ODMORIMA MOBILNIH RADNIKA I UREĐAJIMA ZA BILJEŽENJE U
CESTOVNOM PRIJEVOZU**

I. OPĆE ODREDBE

Namjena zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje radno vrijeme i obvezni odmor mobilnih radnika i vozača u cestovnom prijevozu, vremena vožnje, prekidi vožnje i dokumentacija, način, uvjeti i postupak stjecanja dozvole za radionice, memorijske kartice i uvjeti za njihovo izdavanje, postupci i provjere, službene evidencije, nadzor i inspekcija, odgovornost te prekršajne odredbe.

Instrumenti usklađivanja

Članak 2.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

– Direktiva 2002/15 EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o organizaciji radnog vremena osoba koje obavljaju djelatnost mobilnog cestovnog prijevoza (SL L80, 23.3.2002.),

– Direktiva 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i br. 3821/85 o socijalnim propisima vezanim uz djelatnost cestovnog prijevoza, te kojom se ukida Direktiva Vijeća 88/599/EEZ (SL L102, 11. 4. 2006.),

– Direktiva 2009/4/EZ od 23. siječnja 2009. o protumjerama sprečavanja i otkrivanja manipulacije zapisima tahografa, kojom se mijenja Direktiva 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o minimalnim uvjetima za provedbu uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i 3821/85 koje se tiču socijalnih propisa vezanih uz djelatnost cestovnog prijevoza, te kojom se ukida Direktiva 88599/EEZ (SL L 21/39, 24. 1. 2009.),

– Direktiva 2009/5/EZ od 30. siječnja 2009. kojom se mijenja Prilog III Direktive 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o minimalnim uvjetima za provedbu uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i 3821/85 koje se tiču socijalnih propisa vezanih uz djelatnost cestovnog prijevoza (SL L 29/45, 31. 1. 2009.),

– Uredba (EZ) 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenih socijalnih propisa vezanih uz cestovni prijevoz, a kojom se mijenjaju uredbi Komisije (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98, te kojom se ukida Uredba Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL L 102/1, 11. 4. 2006.),

– Uredba Vijeća (EEZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o tahografu u cestovnom prometu (OJ L 370, 31. 12. 1985.).

Primjena Zakona

Članak 3.

(1) Ovaj se Zakon primjenjuje na mobilne radnike koji sudjeluju u aktivnostima cestovnog prijevoza, vozače, kao i na samozaposlene vozače.

(2) Ovaj se Zakon primjenjuje na vozače vozila čija je najveća dopuštena masa veća od 3.5 t, kao i na vozače vozila čija je dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t te na autobuse konstruirane ili trajno prilagođene za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača.

(3) Nova vozila koja se prvi put registriraju u Republici Hrvatskoj nakon 1. siječnja 2009., čija je najveća dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t te autobusi konstruirani ili trajno prilagođeni za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača, moraju imati ugrađen tahograf u skladu s prilogom I.B Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85.

Značenje pojmova

Članak 4.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. »AETR« je Europski sporazum o radu posade na vozilima koja obavljaju međunarodni cestovni prijevoz, sklopljen u Ženevi 1. srpnja 1970.,

2. »mjesto rada« je:

– sjedište tvrtke kao i sjedišta podružnica tvrtke, kod koje je osoba koja obavlja mobilne aktivnosti u cestovnom prijevozu zaposlena,

– vozilo, koje mobilni radnici koriste pri obavljanju svojih aktivnosti u cestovnom prijevozu,

– sva ostala mjesta u kojima se obavljaju aktivnosti vezane uz prijevoz,

3. »mobilni radnik« je svaki radnik koji čini dio prijevoznog osoblja zaposlen u tvrtki koja obavlja cestovni prijevoz putnika ili tereta kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe, uključujući vježbenike i naučnike glede odredaba koje se odnose na odmore mobilnih radnika,

4. »nekomercijalni prijevoz« označava prijevoz koji se ne smije obavljati s namjerom ostvarivanja dobiti,

5. »noćni rad« je rad koji se obavlja tijekom noćnog vremena, odnosno rad koji se obavlja u razdoblju između 00.00 i 5.00 sati,

6. »osoba koja obavlja mobilne aktivnosti u cestovnom prijevozu« je mobilni radnik i samozaposleni vozač,

7. »potvrda o aktivnostima vozača« je potvrda koju izdaje pravna ili fizička osoba – obrtnik vozaču za razdoblje dok vozač nije upravljao vozilom (bolovanje, godišnji odmor, ostali izostanci i dr.) ili je upravljao vozilom koje je izuzeto od primjene ovoga Zakona,

8. »radno vrijeme« je vrijeme od početka do završetka rada tijekom kojeg se mobilni radnik nalazi na svom radnom mjestu, na raspolaganju poslodavcu te obavlja svoje poslove. U radno se vrijeme ubraja:

a) Vrijeme provedeno u svim aktivnostima u cestovnom prijevozu, osobito:

– vožnja,

– utovar i istovar,

– pomoć putnicima pri ulasku i izlasku iz vozila,

– čišćenje i tehničko održavanje,

– svi ostali poslovi čija je svrha osiguravanje sigurnosti vozila, njegova tereta i putnika ili ispunjavanje zakonskih obveza koje su vezane uz vožnju koja je u tijeku, uključujući i nadzor utovara i istovara, administrativnih formalnosti s policijom, carinom, inspekcijским službama i dr.,

b) Vrijeme tijekom kojeg mobilni radnik ne može slobodno raspolagati svojim vremenom te mora biti na svom radnom mjestu, spreman poduzeti svoje uobičajene poslove, pri čemu su neki poslovi vezani uz dežurstva, posebno tijekom vremena čekanja na utovar ili istovar, kada vrijeme trajanja nije unaprijed poznato prije polaska ili prije početka trajanja dotičnog razdoblja,

c) U slučaju samozaposlenih vozača, na vrijeme od početka do kraja rada primjenjuje se ista definicija, tijekom kojega se samozaposleni vozač nalazi na svom radnom mjestu, na raspolaganju strankama i obavljajući svoje zadaće ili aktivnosti osim općih administrativnih poslova koji nisu izravno vezani uz određenu vožnju koja je u tijeku,

9. »razdoblja raspoloživosti« su razdoblja koja se isključuju iz radnog vremena, a znače:

a) Razdoblja tijekom kojih mobilni radnik ne mora ostati na svom radnom mjestu, ali mora biti na raspolaganju za sve pozive kako bi počeo ili nastavio voziti ili obavljati druge poslove, a koja ne uključuju razdoblja stanke i odmora. Razdoblja raspoloživosti uključuju posebno razdoblja tijekom kojih mobilni radnik prati vozilo koje se prevozi trajektom ili vlakom te razdoblja čekanja na graničnim prijelazima ili zbog zabrane prometovanja. Razdoblja i njihovo predviđeno trajanje moraju mobilnom radniku biti poznati unaprijed, odnosno prije polaska ili neposredno prije stvarnog početka utvrđenog razdoblja, ili pod općim uvjetima dogovorenim između socijalnih partnera i/ili u skladu s uvjetima propisanim nacionalnim zakonodavstvom,

b) Za mobilne radnike koji voze u timu, vrijeme koje provedu sjedeći pokraj vozača ili na ležaju dok je vozilo u kretanju,

10. »samozaposleni vozač« je fizička osoba – obrtnik čija je djelatnost javni cestovni prijevoz putnika ili tereta, koji posjeduje licenciju za obavljanje te djelatnosti, koji radi sam za sebe i koji nije vezan ugovorom o radu ili drugim oblikom radnog odnosa, koji je slobodan organizirati radne aktivnosti, čiji prihod izravno ovisi o zaradi i koji ima slobodu, samostalno ili suradnjom između samozaposlenih vozača, stupati u poslovne odnose s više klijenata.

II. RADNO VRIJEME I OBVEZNI ODMOR MOBILNIH RADNIKA

Raspored radnog vremena

Članak 5.

(1) Puno tjedno radno vrijeme mobilnih radnika je 48 sati.

(2) Maksimalno tjedno radno vrijeme može se produžiti do 60 sati, samo ako prosjek od 48 sati nije prekoračen unutar razdoblja od četiri mjeseca.

(3) Ako mobilni radnik obavlja poslove za različite poslodavce, radno vrijeme predstavlja zbroj radnih sati kod svih poslodavaca. Poslodavac je dužan od mobilnog radnika koji radi kod više poslodavaca pisanim putem zatražiti evidenciju ili izračun radnog vremena koje je mobilni radnik obavio za drugog poslodavca.

(4) Mobilni radnik dužan je izračun iz stavka 2. ovoga članka u pisanom obliku dostaviti poslodavcu kod kojega je zaposlen.

Stanka

Članak 6.

(1) Mobilni radnici koji obavljaju mobilnu aktivnost u cestovnom prijevozu moraju najkasnije nakon šest sati neprekidnog rada imati stanku, osim ako AETR sporazum ili Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća predviđa bolju zaštitu.

(2) Radno vrijeme se prekida stankom koja traje najmanje 30 minuta ako ukupni zbroj do tada obavljenih radnih sati iznosi između šest i devet sati, a stankom od najmanje 45 minuta ako ukupni zbroj radnih sati iznosi više od devet sati.

(3) Stanke iz stavka 2. ovoga članka mogu se raspodijeliti na više razdoblja tijekom radnog vremena, s tim da svaka od njih mora trajati najmanje 15 minuta.

Noćni rad

Članak 7.

(1) Ako mobilni radnici obavljaju noćni rad, njihovo ukupno radno vrijeme ne smije trajati dulje od deset sati unutar svakog 24-satnog razdoblja.

(2) Naknada za noćni rad mobilnim radnicima se isplaćuje sukladno posebnom propisu o radu, odnosno sukladno kolektivnom ugovoru uz uvjet da takva naknada ne smije poticati ugrožavanje sigurnosti cestovnog prometa.

Izuzeća od tjednoga radnog vremena i noćnog rada

Članak 8.

(1) Iz objektivnih ili tehničkih razloga ili razloga koji se odnose na organizaciju rada, mogu se kolektivnim ugovorom utvrditi iznimke od odredbe članka 5. ovoga Zakona, uz uvjet postojanja dogovora između predstavnika poslodavaca i radnika na koje se one odnose, i uz poticanje svih relevantnih oblika socijalnog dijaloga.

(2) Iznimka od odredbe članka 5. ovoga Zakona ne može rezultirati utvrđivanjem referentnog razdoblja duljeg od šest mjeseci, radi izračuna maksimalnoga tjednoga radnog vremena od 48 sati.

Informiranje i evidencije

Članak 9.

(1) Poslodavci su dužni mobilne radnike upoznati s odredbama iz članka 5., 6. i 7. ovoga Zakona te drugim propisima, kolektivnim ugovorima, odnosno njihovim općim aktima, koji su doneseni na temelju ovoga Zakona te s odredbama o njihovoj provedbi, koje se odnose na rad ili radne odnose.

(2) Poslodavci su dužni evidentirati radno vrijeme mobilnih radnika. Evidencija se mora čuvati najmanje tri godine nakon isteka razdoblja na koje se odnosi. Za evidenciju radnog vremena mobilnih radnika odgovorni su poslodavci.

(3) Podaci iz stavka 2. ovoga članka pohranjuju se i u slučaju demontaže pojedinog tahografa kojim se nadzire radno vrijeme mobilnih radnika.

(4) Poslodavci su dužni mobilnim radnicima na njihov zahtjev osigurati preslike evidencija o obavljenim radnim satima.

(5) Ministar pomorstva, prometa i infrastrukture (u daljnjem tekstu: ministar) pravilnikom će propisati način prijenosa podataka i način vođenja evidencije iz tahografa.

III. VREMENA VOŽNJE, PREKIDI VOŽNJE I DOKUMENTACIJA

Članak 10.

(1) Kada vozač upravlja vozilom koje je opremljeno tahografom u skladu s prilogom I. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 (analogni tahograf), na zahtjev ovlaštenih osoba mora, uz podatke i dokumentaciju sukladno članku 15. stavku 7. točki a. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85, predočiti i potvrdu o aktivnostima vozača za tekući dan i prethodnih 28 dana.

(2) Kada vozač upravlja vozilom koje je opremljeno tahografom u skladu s prilogom I.B Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 (digitalni tahograf), na zahtjev ovlaštenih osoba mora, uz podatke i dokumentaciju sukladno članku 15. stavku 7. točki b. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85, predočiti potvrdu o aktivnostima vozača za tekući dan i za prethodnih 28 dana, ako ih posjeduje.

Članak 11.

Kolektivnim ugovorom i drugim ugovorima između socijalnih partnera mogu se za osobe koje obavljaju mobilnu djelatnost cestovnog prijevoza odrediti povoljniji uvjeti (vremena vožnje, prekida vožnje, dnevnih i tjednih odmora itd.) od onih propisanih odredbama ovoga Zakona, radi zaštite njihova zdravlja i sigurnosti, vodeći računa da se time ne smanjuje opća razina zaštite radnika.

IV. RADIONICA

Članak 12.

(1) Radionica je pravna ili fizička osoba – obrtnik koja na temelju dozvole Ministarstva pomorstava, prometa i infrastrukture (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) može obavljati poslove:

- provjere i pregleda tahografa,
- ugradnju i ispitivanje tahografa,
- popravak i demontažu tahografa.

(2) Radionica u okviru poslova iz stavka 1. ovoga članka može: aktivirati, kontrolirati, servisirati, kalibrirati te plombirati tahografe, prenositi podatke s tih uređaja, utvrđivati nemogućnost prijenosa podataka s uređaja, uklanjati i demontirati uređaje te za njih izrađivati identifikacijske oznake.

(3) Poslove iz stavka 1. ovoga članka radionica može obavljati za:

- analogne tahografe,
- digitalne tahografe.

(4) U dozvoli mora biti utvrđeno koje će poslove iz stavka 1. ovoga članka radionica obavljati.

(5) Radionica može obavljati iste poslove za obje vrste tahografa pod uvjetom da za svaku vrstu tahografa ima zasebnu dozvolu.

(6) Dozvola se izdaje na rok od pet godina.

(7) Protiv dozvole žalba nije dopuštena ali može se pokrenuti upravni spor.

(8) Radionica je dužna u roku od 60 dana prije isteka važenja dozvole podnijeti zahtjev za produljenje važenja dozvole.

(9) U slučaju promjene vlasništva radionice, odnosno voditelja ili tehničara iz članka 18. ovoga Zakona, radionica je dužna o tome obavijestiti Ministarstvo u roku od osam dana od dana promjene.

Članak 13.

(1) Iznimno od odredbe članka 12. stavka 5. ovoga Zakona, radionica koja obavlja samo poslove provjere i pregleda tahografa iz članka 12. stavka 1. podstavka 1. ovoga Zakona mora obavljati te poslove za analogne i digitalne tahografe u skladu s prilogom I.B Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85.

(2) Ministarstvo u dozvoli određuje radionici oznaku dozvole i oznaku plombiranja. Oznake moraju biti postavljene na oglasnoj ploči.

Uvjeti za izdavanje dozvole

Članak 14.

(1) Dozvola će se izdati radionici na temelju zahtjeva uz koji se prilažu dokazi o ispunjavanju uvjeta da:

- je upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti vezanih uz tahografe,
- posjeduje odgovarajuće prostorije, opremu i alat na području Republike Hrvatske te zapošljava osposobljene tehničare,

- ima izgrađen i označen prilaz radionici sukladno pravilima struke,
- osigura odgovarajuću pouzdanost umjeravanja tahografa,
- protiv nje ne smije biti pokrenut stečajni postupak, predstečajna nagodba ili likvidacija,
- protiv podnositelja zahtjeva, odnosno voditelja ili tehničara ne smije biti pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo koje se vodi po službenoj dužnosti, a koje je bilo počinjeno kod obavljanja poslova vezanih uz tahograf,
- voditelj radionice ne može biti osoba kojoj je kao voditelju radionice u posljednjih pet godina ukinuta dozvola,
- ima na odgovarajući način uređen odnos s proizvođačem tahografa u vezi s postupcima i poslovima koje obavljaju,
- ima prostorije i opremu koja omogućava da bilješke i dokumentacija o svim aktivnostima povezanim s tahografom, kao i podaci koji su na njemu, mogu biti zabilježeni i pohranjeni na odgovarajući način i dostupni nadzornim tijelima na način da se osigura zaštita osobnih podataka sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka,
- ima podmirene sve dospjele obveze na ime poreza i drugih javnih davanja,
- radionici ili osobi čiji je pravni sljednik radionica u posljednjih pet godina nije ukinuta dozvola,
- je najmanje jedan od zaposlenika tehničar koji ispunjava uvjete iz članka 18. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona,
- ima voditelja koji obavlja poslove iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona,
- ima oglasnu ploču na kojoj će biti sve informacije sukladno članku 18. stavku 6. ovoga Zakona.

(2) Ministar će pravilnikom propisati uvjete za dobivanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka.

Ukidanje dozvole

Članak 15.

(1) Ministarstvo će rješenjem ukinuti dozvolu radionici ako utvrdi:

- da radionica više ne ispunjava uvjete iz članka 14. ovoga Zakona,
- da radionica ili njezini zaposlenici u svom radu ne postupaju sukladno odredbama ovoga Zakona i propisima donesenim za njegovo provođenje,
- da je radionica dala lažne izjave, podatke ili dokumente u postupku izdavanja dozvole, odnosno provjere uvjeta za dobivanje dozvole,
- da radionica svoj rad obavlja na način da je upitna ispravnost njezina rada (na primjer: podešavanjem kalibracijskih parametara ili uređaja u vozilima čime bi mogla utjecati na pogrešno mjerenje sati vozača u vozilima ili lažnu kalibraciju),
- da je radionica podešavala zaštitne elemente na tahografima.

(2) Rješenjem o ukidanju dozvole ukidaju se sve dozvole pojedine radionice.

(3) Rješenjem o ukidanju dozvole radionici se nalaže da u roku od tri dana od dana primitka rješenja preda sve kartice radionice, sredstva za plombiranje i svu dokumentaciju i evidencije, koje je prema ovom Zakonu i na temelju propisa za njegovo provođenje, dužna voditi.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, a može se pokrenuti upravni spor.

Nadzor nad radionicama

Članak 16.

(1) Inspekcijski nadzor nad radionicama obavljaju inspektori i viši inspektori cestovnog prometa i cesta Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori). U okviru nadzora potrebno je provjeriti ispunjava li radionica propisane uvjete za dobivanje dozvole te je li njihov rad u skladu s odredbama ovoga Zakona, kao i propisa donesenih za njegovu provedbu.

(2) Ako se kontrolom tahografa utvrdi da tahograf ne radi ispravno, inspektori su dužni obaviti nadzor u radionici koja je provela posljednju provjeru ili izvršila neke druge popravke na tahografu.

(3) Ako se nadzorom utvrde nepravilnosti u radionici koje mogu imati obilježja kaznenog djela, a koje bi mogle ugroziti siguran rad tahografa, inspektor će narediti odgovornoj osobi da bez odgađanja zaposlenicima zabrani pristup radionici.

(4) Ako odgovorna osoba ne postupi u skladu s odredbom stavka 3. ovoga članka, Ministarstvo će, na prijedlog inspektora, radionici ukinuti dozvolu.

(5) Inspekcija cestovnog prometa i cesta dužna je o svim obavljenim nadzorima, sukladno odredbama ovoga članka, obavijestiti Ministarstvo.

Evidencija o radionicama

Članak 17.

(1) Ministarstvo vodi evidenciju o:

– izdanim dozvolama radionicama, izmjenama dozvola i pratećoj dokumentaciji,

– ukinutim dozvolama te svim izmjenama i pratećoj dokumentaciji,

– popisu elektroničkih ključeva radionica, opremi za plombiranje i popisu pečata,

– podacima o tehničarima zaposlenim u radionici koji su osposobljeni za rad na tahografima i koji ispunjavaju uvjete za izdavanje kartica radionica,

– podacima o stručnoj spremi, odnosno osposobljenosti tehničara, uključujući svjedodžbe o završenom školovanju i drugim odgovarajućim svjedodžbama,

– podacima o svim izdanim karticama radionica pojedinim radionicama, odnosno tehničarima,

– podacima o pojedinim karticama koje su izgubljene, ukradene ili o karticama koje su neispravne.

(2) U evidenciji iz stavka 1. ovoga članka upisuju se sljedeći osobni podaci: ime i prezime, datum rođenja te mjesto stalnog i eventualno privremenog prebivališta tehničara.

(3) Ministarstvo dostavlja nadležnom tijelu Europske unije popis ovlaštenih tehničara i radionica, izdanih kartica te preslike oznaka i potrebnih informacija koje se odnose na korištene elektroničke sigurnosne podatke.

(4) Ministarstvo dostavlja informacije o stanju radionica, odnosno kartica nadležnim tijelima drugih država koje to zatraže.

(5) Ministar će pravilnikom propisati način vođenja evidencije iz stavka 1. ovoga članka.

Voditelj i tehničar radionice

Članak 18.

(1) Voditelj može biti osoba:

– koja je u radnom odnosu u radionici i koju je odgovorna osoba radionice imenovala za obavljanje poslova voditelja radionice,

– protiv koje nije pokrenut postupak za kazneno djelo u vezi s obavljanjem poslova s tahografima,

– koja nije u radnom odnosu i ne obavlja iste ili slične poslove izvan radionice.

(2) Voditelj odgovara za sigurnost i pohranjivanje podataka s memorijskih kartica radionice te obavlja sljedeće poslove:

– brine se da ovlaštenim tehničarima kartice budu uručene te da svoje kartice upotrebljavaju sukladno propisima,

– brine se da se kartice radionice, kliješta za plombiranje te odgovarajući dokumenti, kada nisu u upotrebi, pohranjuju na sigurnom mjestu ili u blagajni,

– brine se da se o gubitku, krađi, odnosno neispravnosti memorijskih kartica bez odgode obavijesti izdavatelja kartica i Ministarstvo,

– brine se o roku važenja dozvole i pravodobnom podnošenju zahtjeva za njezino produljenje,

– brine se o održavanju fizičke sigurnosti kartice dok je ona u upotrebi.

(3) Tehničar može biti osoba:

– koja ima strukovnu kvalifikaciju razine 4.2. u obrazovnom sektoru za promet i logistiku – kvalifikacija tehničar cestovnog prometa, ili u obrazovnom sektoru za elektrotehniku i računalstvo – kvalifikacija tehničar za mehatroniku, ili u obrazovnom sektoru za strojarstvo, brodogradnju i metalurgiju – kvalifikacija tehničar za finomehaniku,

– koja je stručno osposobljena, a što se dokazuje potvrdom o završenom školovanju za ispitivanje i ugradnju tahografa prema programu koji donosi ministar, uz suglasnost ministra nadležnog za obrazovanje i potvrdom o stručnoj osposobljenosti kod nekog od proizvođača tahografa koji posjeduju priznato tipno odobrenje. Stručna osposobljenost dokazuje se i potvrdom pravne ili fizičke osobe kod koje je zaposlena osoba koja je završila školovanje za instruktora stručnog obrazovanja. Potvrda o stručnoj osposobljenosti ne smije biti starija od tri godine,

– koja nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo koje se vodi po službenoj dužnosti te koje je počinjeno pri obavljanju poslova s tahografima,

– protiv koje nije pokrenut postupak za kazneno djelo u vezi obavljanja poslova s tahografom,

– koja nije u radnom odnosu i ne obavlja iste ili slične poslove izvan radionice.

(4) Zahvate na tahografima i opremi od koje ovisi ispravan rad tahografa može obavljati samo tehničar radionice koji posjeduje važeću potvrdu o stručnoj osposobljenosti.

(5) Radionica i njezini zaposlenici dužni su vozaču vozila koje ima ugrađen tahograf pružati usluge u skladu s dozvolom.

(6) Radionica mora na vidljivom mjestu imati uočljivu oglasnu ploču koja mora sadržavati:

– oznaku dozvole i oznaku plombiranja,

– obavijesti, naloge i upozorenja nadležnih tijela.

(7) Radionica je dužna, u slučaju uklanjanja ili demontaže tahografa, s uređaja presnimiti sve podatke koji su na njemu zabilježeni. Podatke je dužna pohraniti na siguran način najmanje jednu godinu, a smije ih proslijediti samo prijevozniku u čijem je vozilu bio tahograf ili kod kojega je zaposlen vozač na kojeg se odnose podaci o radnom vremenu i odmorima te nadzornim tijelima sukladno ovom Zakonu.

V. MEMORIJSKE KARTICE

Kartice

Članak 19.

(1) Kartica vozača i kartica prijevoznika izdaju se na vrijeme od pet godina, kartica inspektora i policijskih službenika na dvije godine, a kartica radionice na jednu godinu.

(2) Kartica radionice izdaje se na ime pojedinog tehničara koji je osposobljen sukladno odredbama članka 18. stavka 3. ovoga Zakona, a kartica inspektora i policijskih službenika na ime osobe koja je karticom ovlaštena za provođenje nadzora.

(3) Kartica radionice mora imati sigurnosni PIN kod.

(4) Kartica vozača je vlasništvo vozača koji snosi troškove njezina izdavanja.

Nadležnost za izdavanja kartica

Članak 20.

(1) Nadležnost za izdavanje kartica iz članka 19. ovoga Zakona može se povjeriti pravnoj osobi (u daljnjem tekstu: izdavatelj kartica) nakon provedenog javnog natječaja u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Javna ovlast izdavatelju kartica daje se na rok od 10 godina.

(3) Javna ovlast iz stavka 1. ovoga članka daje se samo jednom izdavatelju kartica.

Javna ovlast izdavatelja kartica

Članak 21.

(1) Javna ovlast izdavatelja kartica obuhvaća:

- izdavanje ili ukidanje kartica, vođenje evidencije iz članka 17. ovoga Zakona te davanje podataka iz evidencije,
- upravne poslove u svezi s generiranjem potrebnih elektroničkih ključeva.

(2) Izdavatelj kartica dužan je javnu ovlast provoditi na najmanje jednom mjestu u Republici Hrvatskoj.

Izdavanje kartica

Članak 22.

(1) Kartice iz članka 19. ovoga Zakona izdaju se na temelju zahtjeva.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za izdavanje kartice može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Uvjeti za dobivanje javne ovlasti

Članak 23.

(1) Javna se ovlast daje pravnoj osobi koja ispunjava sljedeće uvjete:

- da raspolaže prostorijama površine od najmanje 60 m² za obavljanje javne ovlasti na teritoriju Republike Hrvatske,
- da ima najmanje dva zaposlenika koji su sukladno posebnim propisima ovlašteni za vođenje upravnog postupka,
- da ima najmanje četiri stručna zaposlenika sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem ili diplomskim specijalističkim stručnim studijem pravne struke, informatičke struke ili informacijske tehnologije,
- da ima uredsku opremu, provjerenu programsku i strojnu opremu za postavljanje sustava za izradu kartica, opremu za komunikacijske veze te sigurnosnu opremu,
- da se ne radi o radionici iz članka 12. ovoga Zakona,
- da protiv nje nije pokrenut stečajni postupak, postupak predstečajne nagodbe ili likvidacije,
- da protiv uprave ili njezina člana, odnosno odgovorne osobe nije pokrenut kazneni postupak za djelo za koje se pokreće po službenoj dužnosti,
- da član uprave, odnosno odgovorna osoba u posljednjih pet godina nije bila član uprave ili odgovorna osoba kod izdavatelja kartica kojemu je oduzeta javna ovlast,
- da nema nepodmirenih obveza na ime poreza i drugih javnih davanja,
- da ne postoje druge okolnosti koje upućuju da neće primjereno provoditi javnu ovlast,
- da njoj ili osobi koja je univerzalni pravni sljednik izdavatelja kartica u posljednjih pet godina javna ovlast nije oduzeta.

(2) Pravna osoba može dokazati ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka te usluga u vezi s personalizacijom, izradom kartica te generiranjem ključeva za elektronički potpis, ako za te poslove ima sklopljen ugovor s podizvođačem, i koje poslove mora obavljati za vrijeme trajanja javne ovlasti sukladno ovom Zakonu.

(3) Uvjete za dobivanje javne ovlasti izdavatelj kartica mora ispunjavati za sve vrijeme trajanja javne ovlasti.

(4) Ministar će pravilnikom propisati uvjete iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Mjerila za izbor

Članak 24.

(1) Mjerila za izbor na javnom natječaju su sljedeća:

– predviđeni prosječni vlastiti troškovi izdavanja pojedine kartice, s time da više bodova dobiva ponuditelj koji ponudi niže prosječne vlastite troškove,

– rok za početak obavljanja javne ovlasti, s time da više bodova dobiva pravna osoba koja ponudi kraći rok,

– izlaženje u susret korisnicima koje se odnosi na uredovno vrijeme, načine podnošenja zahtjeva za karticu, pomoć korisnicima i drugo, s time da više bodova dobiva pravna osoba koja ponudi bolja rješenja za korisnike.

(2) Mjerilo iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka ima najveći učinak, a mjerilo iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka ima najmanji učinak.

Javni natječaj

Članak 25.

(1) Javni natječaj raspisuje Ministarstvo.

(2) Javni se natječaj objavljuje u »Narodnim novinama«.

(3) Javni natječaj mora sadržavati najmanje:

– napomenu da se radi o objavi javnog natječaja radi davanja javne ovlasti izdavanja kartica te druge identifikacijske oznake javnog natječaja,

– predmet javne ovlasti i napomenu da se daje samo jednom izdavatelju kartica,

– napomenu da se javna ovlast daje u skladu s ovim Zakonom te provedbenim propisima,

– krajnji rok početka i vrijeme trajanja javne ovlasti,

– postupak izbora nositelja javne ovlasti,

– uvjete koje mora ispunjavati izdavatelj kartica,

– mjerila za izbor izdavatelja kartica,

– mjesto, vrijeme i uvjete plaćanja za podizanje dokumentacije za natječaj,

– mjesto i rok za davanje ponude,

– naslov, prostoriju, datum i sat javnog otvaranja ponuda.

(4) Ministarstvo je dužno na dan objave javnog natječaja i za vrijeme trajanja roka za davanje ponuda omogućiti svim zainteresiranim uvid u dokumentaciju za natječaj te je uručiti svima koji uplate traženi iznos.

(5) Ministar će pravilnikom propisati sadržaj dokumentacije za natječaj, rokove za podnošenje i javno otvaranje ponuda, način i postupak otvaranja ponuda.

Odluka o odabiru

Članak 26.

(1) Odluku o odabiru izdavatelja kartice donosi Ministarstvo na prijedlog stručnog Povjerenstva koje imenuje ministar.

(2) Protiv odluke iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena ali može se pokrenuti upravni spor.

(3) U odluci o odabiru izdavatelja kartice određuje se rok za početak obavljanja javne ovlasti, vrsta i visina financijskog osiguranja u svrhu obavljanja javne ovlasti, pokrivanja predviđenih troškova u svezi ukidanja javne ovlasti, ponovnim davanjem javne ovlasti i izvođenjem poslova izdavatelja kartice do trenutka kada novi izdavatelj kartica počinje provoditi javnu ovlast.

Ukidanje javne ovlasti

Članak 27.

(1) Ministarstvo će ukinuti odluku iz članka 26. stavka 1. ovoga Zakona ako utvrdi:

– da izdavatelj kartica ne ispunjava uvjete iz članka 23. ovoga Zakona,

– da izdavatelj kartica, odnosno zaposlenik prilikom obavljanja javne ovlasti postupa suprotno odredbama ovoga Zakona, kao i propisa donesenih za njegovu provedbu,

– da je pravomoćnom presudom izdavatelj kartica ili zaposlenik izdavatelja kartica osuđen za kazneno djelo u svezi s obavljanjem poslova javne ovlasti,

– da je izdavatelj kartica dao lažne izjave, podatke ili dokumente u ponudi, odnosno u postupku provjere uvjeta iz članka 23. ovoga Zakona,

– da izdavatelj kartica ne omogućava ili sprečava nadzor iz članka 28. ovoga Zakona,

– da izdavatelj kartica cijenu za izdavanje kartica i druge usluge naplaćuje suprotno odredbi članka 29. ovoga Zakona te na opravdani zahtjev izdavatelja kartica, ali ne prije isteka pet godina od početka provođenja javne ovlasti.

(2) Protiv rješenja o ukidanju odluke iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena ali može se pokrenuti upravni spor.

(3) U rješenju o ukidanju odluke iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo će odrediti rok prestanka javne ovlasti izdavatelja kartica.

(4) Rješenjem o ukidanju odluke iz stavka 1. ovoga članka nalaže se dosadašnjem izdavatelju kartica da novom izdavatelju kartica, danom prestanka javne ovlasti, bez naplate troškova, preda u elektroničkom obliku i na papiru svu dokumentaciju i evidencije koje posjeduje i koje vodi, a odnose se na obavljanje javne ovlasti, kao i sve izrađene, ali neuručene kartice. Ako dosadašnji izdavatelj kartica ne postupi sukladno rješenju, navedena dokumentacija i evidencije mu se oduzimaju.

(5) Odredba stavka 4. ovoga članka primjenjuje se i u slučaju prestanka javne ovlasti zbog isteka vremena.

(6) Ako je radi obavljanja javne ovlasti nužno, dosadašnji izdavatelj kartica dužan je opremu za obavljanje poslova (računala s nužno potrebnom programskom opremom, uređaje za personalizaciju i izradu kartica, blanketi kartica i drugu potrebnu opremu) dati u najam novom izdavatelju kartica. Ako dotadašnji izdavatelj kartica ne postupi sukladno rješenju, Ministarstvo može na određeno vrijeme, koje ne smije biti dulje od šest mjeseci, oduzeti opremu za obavljanje poslova. Dosadašnji izdavatelj kartica za upotrebu te opreme ima pravo na odštetu.

Nadzor nad izdavanjem kartica

Članak 28.

Upravni nadzor nad obavljanjem javne ovlasti obavlja Ministarstvo. Prilikom obavljanja nadzora Ministarstvo je dužno utvrditi ispunjava li izdavatelj kartica propisane uvjete za izdavanje kartica te obavlja li poslove sukladno ovom Zakonu i drugim propisima.

Cijena izdavanja kartice

Članak 29.

(1) Troškove obavljanja javne ovlasti izdavatelj kartica podmiruje iz cijene izdavanja kartica koje plaćaju stranke za izdavanje kartica, odnosno za druge usluge.

(2) Ministar će pravilnikom propisati cijenu izdavanja kartica, odnosno drugih usluga na način da se izdavatelju kartica osigura pokriće troškova koji se odnose na obavljanje javne ovlasti, vodeći računa o prosječnim troškovima koje je izdavatelj naveo u svojoj ponudi.

Evidencije

Članak 30.

(1) Izdavatelj kartica vodi evidenciju o izdanim karticama.

(2) Evidencija obuhvaća sljedeće podatke:

1. podatke o stanju zahtjeva za izdavanje kartica:

– osobno ime i prezime podnositelja zahtjeva,

– datum i mjesto rođenja,

– spol i materinski jezik,

– adresu stalnog prebivališta,

– adresu na koju želi primati poštu,

– broj vozačke dozvole,

– državu koja je izdala vozačku dozvolu,

– naziv tijela koje je izdalo vozačku dozvolu,

– kategorije vozila za koje osoba ima vozačku dozvolu;

2. podatke o vozačevoj kartici:

– osobno ime i prezime vozača,

– spol i materinski jezik,

– adresu stalnog prebivališta,

– adresu na koju želi primiti poštu,

– broj vozačke dozvole,

– državu koja je izdala vozačku dozvolu,

– naziv tijela koje je izdalo vozačku dozvolu,

– kategorije vozila za koje osoba ima vozačku dozvolu,

– digitalnu fotografiju,

– digitalni potpis;

3. podatke o kartici nadzornog tijela:

– naziv nadzornog tijela,

– adresu nadzornog tijela te osobno ime i prezime ovlaštene (odgovorne) osobe,

– osobno ime i prezime za nadzor zadužene službene osobe,

– datum i mjesto rođenja,

– spol i materinski jezik,

– adresu stalnog prebivališta,

– adresu na koju želi da mu se pošalje kartica,

– elektroničku adresu,

– digitalnu fotografiju,

– digitalni potpis;

4. podatke o kartici prijevoznika:

– tvrtka, odnosno ime pravne, odnosno fizičke osobe koja raspolaže prijevoznim sredstvom:

– adresu, odnosno sjedište prijevoznika,

– osobno ime i prezime ovlaštene osobe,

– elektroničku adresu;

5. podatke o kartici radionice:

– naziv, odnosno tvrtka radionice,

– adresu, odnosno sjedište radionice,

– osobno ime i prezime ovlaštene (odgovorne) osobe,

– osobno ime i prezime tehničara – imatelja kartice,

– datum i mjesto rođenja,

– spol i materinski jezik,

– adresu stalnog prebivališta,

– adresu na koju želi da mu se pošalje PIN kod (ako nije adresa radionice),

– elektroničku adresu,

– digitalnu fotografiju,

– digitalni potpis;

6. za sve vrste kartica:

– naziv izdavatelja kartica,

– broj kartice,

– datum početka važenja kartice,

– datum isteka važenja kartice,

– status kartice (zaplijenjena/od strane nadležnog tijela/, suspendirana/privremeno oduzeta/, oduzeta/trajno nevažeća/, zamjenjuje se, izgubljena, ukradena, oštećena, istekao rok važenja, produžena, zamijenjena, otkazana, nadoknađena);

7. za sve vrste kartica njihovo ukupno stanje o:

– broju dostavljenih (preuzetih) kartica,

– personaliziranim karticama,

– otpremljenim karticama,

– greškama kod izrade,

– zalihama kartica,

– karticama u optjecaju,

– vraćenim (nepreuzetim) karticama,

– oštećenim karticama.

(3) Izdavatelj kartica dužan je voditi i evidenciju o elektroničkim ključevima i drugim elektroničkim zapisima na karticama u elektroničkom obliku.

(4) Podatke iz stavka 2. ovoga članka izdavatelj kartica pribavlja iz evidencija koje vode druga tijela, odnosno drugi nositelji javnih ovlasti, osim podataka za koje još ne postoji službena evidencija. Druga tijela i drugi nositelji javnih ovlasti dužni su izdavatelju kartica proslijediti tražene podatke te u suradnji s njim omogućiti najjednostavniji način izmjene, odnosno uvida u evidencije i podatke.

(5) Prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje kartice korisnik je dužan u pisanom obliku izjaviti da dopušta korištenje podataka iz stavka 2. ovoga članka. Ako se radi o korištenju osobnih podataka, izdavatelj kartica je dužan navesti koje će osobne podatke iz određenih službenih evidencija koristiti.

(6) Izdavatelj kartice vozača i kartice radionice podatke koje vodi, sukladno ovom članku, prosljeđuje i razmjenjuje s nadležnim tijelima drugih država članica Europske unije putem zajedničke mreže (TACHOnet).

(7) Radi obavljanja nadzora Ministarstvo, inspekcija cestovnog prometa Ministarstva i policijski službenici imaju pristup podacima iz evidencija iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, kao i odgovarajućim podacima nadležnih tijela drugih država članica Europske unije putem zajedničke mreže (TACHOnet).

VI. POSTUPCI PROVJERE

Sustavi provjere

Članak 31.

(1) Inspektori i policijski službenici dužni su na cesti i u prostorima prijevoznika i tvrtki, za sve kategorije prijevoza provoditi redovite provjere u svrhu pravilne primjene odredbi ovoga Zakona i na temelju njega donesenih propisa.

(2) Provjere iz stavka 1. ovoga članka moraju se obavljati svake godine i moraju obuhvatiti mobilne radnike, vozače, prijevoznike, tvrtke i vozila.

(3) Provjere iz stavka 1. ovoga članka organiziraju se na način da se provjerava 3% dana koje odrade vozači vozila. Prosječan broj dana koje odrade vozači vozila tijekom jedne kalendarske godine iznosi 240 dana.

(4) Inspektori i policijski službenici dužni su najmanje 30% ukupnog broja provjeravanih radnih dana provjeravati na cesti, a najmanje 50% u prostorima tvrtki.

(5) Provjere iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati sljedeće podatke: broj vozača provjerenih na cesti, broj provjera u prostorima tvrtke, broj provjeravanih radnih dana te broj i vrstu prijavljenih povreda propisa, zajedno s naznakom radi li se o prijevozu putnika ili o prijevozu tereta.

(6) Ministar će pravilnikom propisati izgled i sadržaj obrasca za provjere na cesti iz stavka 1. ovoga članka.

Statistika

Članak 32.

(1) Inspektori i policijski službenici dužni su osigurati da statistički podaci prikupljeni od provjera sukladno odredbama članka 31. ovoga Zakona budu razvrstani na one:

(a) za provjere na cesti:

– vrsta ceste (autocesta, državna, županijska i lokalna cesta), država registracije pregledanog vozila, radi izbjegavanja diskriminacije,

– vrsta tahografa (analogni ili digitalni);

(b) za provjere u tvrtkama:

– vrsta prijevozne djelatnosti (unutarnji ili međunarodni prijevoz, prijevoz putnika ili tereta, javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe),

– veličina voznog parka,

– vrsta tahografa (analogni ili digitalni).

(2) Inspektori i policijski službenici iz stavka 1. ovoga članka dužni su čuvati podatke o provjerama prikupljene u prethodnoj godini.

(3) Prijevoznici i tvrtke u kojima su vozači zaposleni dužni su čuvati jednu godinu dokumente, zapise rezultata i ostale potrebne podatke koje im dostave nadležna tijela iz stavka 1. ovoga članka, o provjerama izvršenim na cesti ili tvrtkama.

Provjere na cesti

Članak 33.

(1) Provjere na cesti moraju se organizirati na različitim mjestima i u različitim vremenskim razdobljima, pri čemu se moraju obuhvatiti svi pravci cestovne mreže, radi sprečavanja izbjegavanja mjesta provjere.

(2) Pravne osobe koje upravljaju javnim cestama, odnosno koncesionari u suradnji s inspektorima i policijskim službenicima dužni su osigurati:

– da se u dovoljnoj mjeri osiguraju mjesta za provjere na javnim cestama te da se prema potrebi, kao mjesta provjere osiguraju servisne stanice i ostale sigurne lokacije koje mogu funkcionirati kao mjesta provjere.

(3) Provjere na cesti iz stavka 1. ovoga članka moraju se obavljati na nediskriminirajući način, i obuhvaćaju sljedeće:

– dnevno i tjedno vrijeme vožnje, prekide vožnje, dnevno i tjedno vrijeme odmora, podatke za prethodne dane koji se moraju nalaziti u vozilu i/ili podatke pohranjene za isto razdoblje na kartici vozača i/ili u memoriji tahografa, i/ili na ispisima,

– sve slučajeve prekoračenja dopuštene brzine vozila, koji se definiraju kao razdoblja dulja od jedne minute tijekom kojih brzina vozila prelazi 90 km/h za vozila kategorije N3 ili 105 km/h za vozila kategorije M3,

– ako je moguće, trenutačne brzine vozila koje zabilježi tahograf tijekom najviše 24 prethodna sata korištenja vozila,

– provjeru tahografa radi otkrivanja instalacije i/ili korištenja bilo kakvih sredstava namijenjenih uništenju, prikrivanju, manipulaciji ili izmjeni podataka, ili koja su namijenjena ometanju dijela elektroničke razmjene podataka između sastavnih dijelova uređaja za bilježenje, ili koja sprečavaju ili mijenjaju podatke prije šifriranja.

(4) Prilikom provjere na cesti utvrđuje se:

- država registracije vozila,
- država prebivališta vozača,
- država poslovnog nastana tvrtke,
- polazište i odredište vožnje,
- vrsta tahografa (analogni ili digitalni).

(5) Inspektori i policijski službenici moraju imati popis mogućih provjera iz stavka 4. ovoga članka i moraju imati opremu za provjeru koja omogućuje:

- preuzimanje podataka s jedinice u vozilu i kartice vozača za digitalni tahograf u skladu s Prilogom I.B Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85, očitavanje podataka te analizu i/ili prijenos nalaza u središnju bazu podataka radi analize,
- provjeru tahografskih listića,
- analizu i potvrdu digitalnog potpisa, kao i poseban softver za analizu brzinskog profila vozila prije pregleda njihovih uređaja za bilježenje.

(6) Ministarstvo će surađivati i razmjenjivati podatke prikupljene iz provjera s nadležnim tijelima drugih država.

(7) Republika Hrvatska će najmanje šest puta u godini poduzimati usmjerene provjere na cesti vozača i vozila iz područja primjene Uredbi (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85. Takve se provjere trebaju poduzimati istodobno s nadležnim tijelima dviju ili više država članica Europske unije, svaka djelujući na svom teritoriju.

Provjere u prostorima tvrtki

Članak 34.

(1) Provjere u prostorima tvrtki moraju se planirati na način da se uvažavaju prethodne provjere za različite vrste prijevoza i tvrtki, a posebno ako su se tijekom pregleda na cesti utvrdile teže povrede odredbi ovoga Zakona.

(2) Inspektori i policijski službenici dužni su tijekom provjere uzeti u obzir sve informacije koje dostavi nadležno tijelo druge države, a koje se odnose na aktivnosti pregledavane tvrtke te države.

(3) Provjere koje su obavljene u prostorijama inspekcije cestovnog prometa i cesta Ministarstva na temelju traženih dokumenata ili podataka koje su tvrtke predale po njihovom zahtjevu, smatraju se provjerama izvršenim u prostorijama tvrtke.

(4) Provjere u prostorima tvrtke obuhvaćaju, osim provjera iz članka 33. stavka 3. ovoga Zakona, i sljedeće provjere:

- tjedna razdoblja odmora i vremena vožnje između razdoblja odmora,
- pridržavanje dvotjednog ograničenja vremena vožnje,
- tahografske listiće, jedinice u vozilima i ispise podataka s kartica vozača.

(5) Inspektori i policijski službenici za provjere u prostorima tvrtki moraju imati popis provjera iz stavka 4. ovoga članka i članka 33. stavka 3. ovoga Zakona te moraju imati opremu za provjeru sukladno odredbi članka 33. stavka 5. ovoga Zakona.

(6) Inspektori i policijski službenici mogu provjeravati i zajedničku odgovornost drugih sudionika, kao što su otpremnici, agenti, špediteri i drugi.

Sustav ocjene rizika

Članak 35.

(1) Ministarstvo će uvesti i osigurati korištenje sustava ocjene rizika za tvrtke, koji će se temeljiti na broju i težini povreda odredbi ovoga Zakona, Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85, koje je pojedina tvrtka počinila, i na informacijama o prekršajima dobivenim u suradnji s drugim državama.

(2) U svrhu ocjene rizika koristit će se kategorizacija prekršaja, sukladno njihovoj težini iz Priloga III. Direktive EZ 2009/5.

(3) Inspektori i policijski službenici dužni su tvrtke s visokom ocjenom rizika nadzirati redovitije i detaljnije.

Razmjena izvješća i informacija

Članak 36.

(1) Ministarstvo će svake dvije godine dostavljati Europskoj komisiji izvješće o provedbi odredbi o radnom vremenu i obveznim odmorima mobilnih radnika, navodeći stajališta poslodavaca i mobilnih radnika.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se Europskoj komisiji najkasnije do 30. rujna, nakon dvogodišnjeg razdoblja na koje se izvješće odnosi.

(3) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati i korištenje iznimki sukladno odredbi članka 13. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća.

(4) Ministarstvo je dužno informacije o provjerama propisanim člancima 31. do 34. ovoga Zakona dostavljati Europskoj komisiji svake dvije godine na propisanom obrascu.

(5) Republika Hrvatska će razmjenjivati podatke, iskustva i znanja s ostalim državama članicama Europske unije.

VII. NADZOR I INSPEKCIJA

Nadležnost i ovlasti u vezi s upravnim i inspekcijskim nadzorom

Članak 37.

(1) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih za njegovu provedbu obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom AETR-a i ovoga Zakona obavljaju:

– inspektori,

– policijski službenici u okviru nadzora nad sigurnošću cestovnog prometa.

(3) Inspektori i policijski službenici imaju sljedeće ovlasti:

- zabraniti upotrebu vozila u kojem oštećenje ili neispravan rad tahografa nije otklonjen u roku od tjedan dana od dana nastanka kvara ili otkrića nepravilnosti u radu, a vozač nije na listić ili listiće zapisa ili na privremeni listić koji se prilaže listiću zapisa ili vozačkoj kartici, na koji upisuje podatke koji mu omogućavaju identifikaciju (broj vozačke kartice i/ili ime i/ili broj vozačke dozvole), uključujući njegov potpis, upisivao sve podatke za različita razdoblja koja više nisu zabilježena ili nisu ispravno zabilježena tahografom,
- uputiti vozilo na izvanredni pregled u slučaju sumnje da tahograf i drugi elementi vezani uz tahograf ne rade ispravno, troškove pregleda snosi vlasnik vozila u koje je uređaj ugrađen,
- zahtijevati od vozača da omogući kontrolu tahografa i dostavi na uvid popise sa zabilježenim podacima, karticu ili ispis s tahografa te dopusti pregled popisa sa zabilježenim podacima, kartice ili ispisa s tahografa,
- privremeno oduzeti popis s bilježenim podacima ili ispis s tahografa kao dokaz u postupku, odnosno u istu svrhu dati izraditi prijepis podataka iz kartice,
- privremeno oduzeti karticu, pod uvjetom da se utvrdi da je kartica krivotvorena ili da vozač koristi tuđu karticu ili da je kartica čiji je on nositelj dobivena na temelju lažnih izjava i/ili krivotvorenih dokumenata, te je dostaviti nadležnom izdavatelju uz navođenje razloga za privremeno oduzimanje kartice,
- isključiti vozilo iz prometa dok se ne ispravi uzrok prekršaja, odnosno prisiliti vozača na korištenje dnevnog odmora,
- predložiti nadležnim tijelima oduzimanje, suspendiranje ili ograničenje licencije za obavljanje djelatnosti ili vozačke dozvole.

VIII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 38.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba – obrtnik:

- ako u vozilima, koja sukladno Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 ili AETR-u moraju biti opremljena tahografom, nije ugrađen tahograf ili se ne koristi na propisani način (članak 3. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85),
- ako u novim vozilima koja se prvi put registriraju u Republici Hrvatskoj nakon 1. siječnja 2009., koja sukladno Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 ili AETR-u moraju biti opremljena tahografom, nije ugrađen tahograf u skladu s Prilogom 1B Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 ili se ne koristi na propisani način (članak 13. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85),
- ako suprotno odredbi Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća produljenje tjednog radnog vremena na 60 sati dovodi do povrede obveze da prosječno radno vrijeme za četiri mjeseca ne smije prelaziti 48 sati (članak 5. stavak 2.),
- ako mobilni radnici protivno članku 6. ovoga Zakona u slučaju ukupnog radnog vremena između šest i devet sati ne uzmu obvezni odmor od najmanje 30 minuta nakon šest uzastopnih sati rada,
- ako mobilni radnici protivno članku 6. ovoga Zakona u slučaju ukupnog radnog vremena iznad devet sati ne uzmu obvezni odmor od najmanje 30 minuta nakon šest uzastopnih sati rada plus 15 minuta odmora prije kraja radnog dana,
- ako mobilni radnici protivno članku 6. ovoga Zakona podijele obvezne odmore u periode koji su kraći od 15 minuta,

– koji noćni rad mobilnih radnika određuje na način da njihovo ukupno radno vrijeme tijekom svakog 24-satnog razdoblja iznosi više od deset sati (članak 7.),

– ako ne postupi sukladno odredbi članka 9. ovoga Zakona,

– ako ugradi tahograf koji nije tipno odobren (članak 13. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 7.000,00 kn kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 3.000,00 kn kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. podstavaka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 39.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 11.000,00 kuna kaznit će se pravna ili fizička osoba – obrtnik ako ne postupi sukladno odredbi članka 5. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 40.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako naredi ili dopusti da vozač:

– prekorači dopušteno trajanje dnevnog vremena vožnje od devet, odnosno 10 sati za najviše jedan sat (članak 6. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 6. stavak 1. AETR-a),

– prekorači tjedno vrijeme vožnje do najviše četiri sata (članak 6. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 6. stavak 2. AETR-a),

– prekorači dvotjedno vrijeme vožnje do najviše deset sati (članak 6. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 6. stavak 3. AETR-a).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 41.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako naredi ili dopusti da vozač:

– prekorači dopušteno trajanje dnevnog vremena vožnje od devet, odnosno 10 sati za vrijeme od jednog do najviše dva sata (članak 6. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 6. stavak 1. AETR-a.),

– prekorači tjedno vrijeme vožnje od četiri do najviše četrnaest sati (članak 6. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 6. stavak 2. AETR-a),

– prekorači dvotjedno vrijeme vožnje za deset do najviše dvadeset dva sata i trideset minuta (članak 6. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 6. stavak 3. AETR-a).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 do 4.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 2.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 42.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako naredi ili dopusti da vozač:

– prekorači dopušteno trajanje dnevnog vremena vožnje od devet, odnosno 10 sati za više od dva sata (članak 6. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 6. stavak 1. AETR-a),

– prekorači tjedno vrijeme vožnje za više od četrnaest sati (članak 6. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 6. stavak 2. AETR-a),

– prekorači dvotjedno vrijeme vožnje za više od dvadeset dva sata i trideset minuta (članak 6. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 6. stavak 3. AETR-a).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 43.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako naredi ili dopusti da vozač prekorači vrijeme vožnje za najviše pola sata (članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 7. stavak 1. AETR-a).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 44.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako naredi ili dopusti da vozač prekorači vrijeme vožnje za više od pola sata do najviše jednog sata (članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 7. stavak 1. AETR-a).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 do 4.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 2.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 45.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako naredi ili dopusti da vozač prekorači vrijeme vožnje za više od jednog sata (članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 7. stavak 1. AETR-a).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 46.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako naredi ili dopusti da vozač koristi:

– dnevni i skraćeni dnevni odmor do jednog sata kraći od propisanog u članku 8. stavcima 1. i 2. u vezi sa člankom 4. stavkom g. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članku 8. stavku 1. u vezi sa člankom 1. stavkom o. AETR-a,

– skraćeni dnevni odmor, ako je dio višečlane posade, kraći do jednog sata od propisanog u članku 8. stavku 5. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članku 8. stavku 3. AETR-a,

– tjedni odmor kraći do tri sata, odnosno skraćeni tjedni odmor kraći do dva sata od propisanog (članak 8. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članka 8. stavka 6. AETR-a).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 47.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako naredi ili dopusti da vozač koristi:

– dnevni odmor, za više od jednog sata do najviše dva sata i trideset minuta kraći od propisanog u članku 8. stavku 1. u svezi članka 4. stavka g. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članka 8. stavka 1. u svezi članka 1. stavka o. AETR-a.,

– skraćeni dnevni odmor, za više od jednog sata do najviše dva sata kraći od propisanog u članku 8. stavku 2. u svezi članka 4. stavka g. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članka 8. stavka 1. u svezi članka 1. stavka o. AETR-a,

– skraćeni dnevni odmor, ako je dio višečlane posade, od jednog sata do najviše dva sata kraći od propisanog člankom 8. stavkom 5. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća,

– tjedni odmor, od tri sata do najviše devet sati kraći od propisanog (članak 8. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 8. stavak 6. AETR-a).

– skraćeni tjedni odmor, od dva sata do četiri sata kraći od propisanog (članak 8. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 8. stavak 6. AETR-a).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 do 4.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 2.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 48.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako naredi ili dopusti da vozač koristi:

– dnevni odmor kraći od osam sati i trideset minuta (članak 8. stavak 1. u svezi članka 4. stavka g. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članka 8. stavka 1. u svezi članka 1. stavka o. AETR-a),

– skraćeni dnevni odmor manji od sedam sati (članak 8. stavak 2. u svezi članka 4 stavka g. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članka 8. stavka 1. u svezi članka 1. stavka o. AETR-a),

– skraćeni dnevni odmor, ako je dio višečlane posade, kraći od sedam sati (članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 8. stavak 3. AETR-a),

– tjedni odmor kraći od trideset šest sati (članak 8. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 8. stavak 6. AETR-a),

– skraćeni tjedni odmor kraći od dvadeset sati (članak 8. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članak 8. stavak 6. AETR-a).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 49.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 11.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba – obrtnik ako suprotno članku 8. stavku 4. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članku 8. stavku 5. AETR-a naredi ili dopusti da vozač ima više od tri skraćena dnevna odmora između bilo koja dva tjedna odmora.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 50.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 11.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba – obrtnik ako vozač u vozilu ne posjeduje dokumentaciju iz članka 10. ovoga Zakona i članka 15. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 ili članka 12. Priloga AETR-a.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 51.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba – obrtnik ako postupi suprotno zabrani iz članka 15. stavka 8. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 ili AETR-a.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se i vozač za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 52.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj vozač:

– ako ne postupi sukladno odredbi članka 5. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 53.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik, ako:

– postupi suprotno odredbi članka 9. stavka 2. ovoga Zakona ili članka 11. stavka 2. točke a. Priloga AETR-a,

– postupi suprotno odredbi članka 10. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ili članka 11. stavka 3. AETR-a,

– postupi suprotno odredbi članka 14. Uredbe Vijeća br. 3821/85 (EEZ) ili AETR-a,

– postupi suprotno odredbi članka 16. Uredbe Vijeća br. 3821/85 (EEZ) ili AETR-a.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 54.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako:

– obavlja poslove iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona bez dozvole Ministarstva,

– ne obavijesti Ministarstvo o promjenama vlasništva, vođitelja ili tehničara (članak 12. stavak 9.),

– poslove radionice obavlja suprotno propisu iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,

– u roku od tri dana od primitka rješenja o oduzimanju dozvole ne preda Ministarstvu sve kartice radionice, sredstva za plombiranje i svu dokumentaciju i evidencije koje je dužna voditi (članak 15. stavak 3.),

– zaposli vođitelja i tehničara suprotno odredbi članka 18. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona,

– omogućiti da zahvate na tahografima i opremi obavlja tehničar koji ne posjeduje važeću potvrdu o stručnoj osposobljenosti (članak 18. stavak 4.),

– ne postupi u skladu s odredbom članka 18. stavka 7. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

IX. ODGOVORNOST

Članak 55.

(1) Odgovornost za prekršaje iz glave VIII. ovoga Zakona odnosi se na prekršaje počinjene na teritoriju Republike Hrvatske, država članica Europske unije i trećih zemalja.

(2) Vozač je dužan čuvati sve dokaze o izrečenim kaznama ili pokrenutim postupcima u državama članicama Europske unije ili trećim zemljama do vremena kada za isti prekršaj više ne bude mogao biti pokrenut drugi postupak ili izrečena kazna u skladu s ovim Zakonom.

(3) Vozač je na zahtjev nadležnog tijela dužan predočiti dokaze iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Vozač je dužan poslodavcu/poslodavcima dostaviti dostupne podatke o izrečenim kaznama i pokrenutim prekršajnim postupcima zbog prekršaja propisanih ovim Zakonom.

X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za donošenje propisa

Članak 56.

(1) Ministar će propise iz članka 9. stavka 5., članka 14. stavka 2., članka 17. stavka 5., članka 23. stavka 4., članka 25. stavka 5., članka 29. stavka 2. i članka 31. stavka 6. ovoga Zakona donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do donošenja propisa iz stavka 1. ovoga članka, ostaju na snazi propisi:

– Pravilnik o tahografima i ograničivaču brzine (»Narodne novine«, br. 89/08. i 48/09.),

– Pravilnik o prijenosu podataka o radnom vremenu mobilnih radnika i o vođenju evidencije (»Narodne novine«, br. 43/09.),

– Pravilnik o uvjetima za davanje javne ovlasti za izdavanje memorijskih kartica, dokumentaciji za natječaj i postupku otvaranja ponuda (»Narodne novine«, br. 147/08.).

Stupanje na snagu

Članak 57.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o radnom vremenu, obveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za bilježenje u cestovnom prijevozu (»Narodne novine«, br. 60/08. i 124/10.).

(2) Javnu ovlast izdavatelja kartica iz članka 21. ovoga Zakona nastavlja obavljati Agencija za komercijalnu djelatnost d.o.o., na temelju odluke o odabiru od 27. veljače 2009., nakon provedenog javnog natječaja na

temelju članka 28. Zakona o radnom vremenu, obveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za bilježenje u cestovnom prijevozu (»Narodne novine«, br. 60/08. i 124/10.) do isteka roka na koji je izdana.

Članak 58.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-03/13-01/100

Zagreb, 7. lipnja 2013.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Josip Leko, v. r.